

Lovs Bestemmelser. Vi er jo her paa et Omraade, hvor vi som Lægmænd ikke er i Stand til at trænge ind i alle de forsikringstekniske Bestemmelser, som ogsaa Forsikringsselskaberne maa have sagkyndige Folk til at vejlede sig i. Men som almindelige Lovgivere har vi den Pligt at søge at forstaa Lovforslagens Rækkevidde, og det er derfor vor Opgave at skønne over, hvorvidt de Regler, der er, om jeg saa maa udtrykke mig, mere almenfattede, er af en saadan Baskaffenhed, at de opfylder de Krav, der kan stilles fra de forsikredes Side om Sikkerhed for, at de Beløb, de har tegnet, virkelig ogsaa udbetales dem, naar Tiden er udløbet.

Der er i § 19 indført nogle Forandringer i de nugældende Regler om Selskabernes Ret til at foretage Afskrivninger af de Omkostninger, som medgaar til Erhvervelse af Forsikringer. Jeg kan her paa nogle Omraader slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra Flertallets Ordfører. Jeg er i og for sig ikke i Stand til at sige, om det foreslaaede er tilstrækkelig betryggende for de forsikrede, da det jo er et specifikt forsikringsteknisk Emne, men jeg gaar ud fra, at de Mænd, der har været med til at behandle og vedtage Forslaget i det andet Ting, lige saavel som den højtærede Minister og hans sagkyndige paa dette Omraade er overbeviste om, at de i § 19 indeholdte Regler er tilstrækkelige.

En anden Bestemmelse, der indeholder noget nyt, er § 39. Den tilsigter at give Personer, som søger Ansættelse som Embeds- eller Bestillingsmænd under Staten, og som mindst et Aar i Forvejen har ladet sig forsikre i et privat Selskab, Adgang til at bevare denne Forsikring i det private Selskab, idet den kan modtages til Fyldestgørelse af Enkeforsørgelsespligten, naar Finansministeren efter Samraad med Forsikringsraadet giver sin Billigelse her til. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til at foretage denne Forandring, og jeg tror, at Bestemmelsen vil blive benyttet af de private Selskaber til at gaa Statsanstalten i Bedene, til at konkurrere med den ogsaa paa dette Omraade. Det har allerede vist sig, at det som Følge af Forslagets Vedtagelse i Landstinget i Meddelelser herom og i Artikler vedrørende denne Sag i Bladene under Overskriften: Embedsmændene behøver ikke længere at forsikre deres Enker i Statsanstalten, er udbasuneret, at nu var det vedtaget, at Embedsmænd ikke behøver at benytte Statsanstal-

ter. Det er det imidlertid slet ikke. Efter Lovforslagets § 39 kan der undtagelsesvis gives Tilladelse til under de der nærmere præciserede Forhold, med Tilslutning af Forsikringsraadet og Billigelse af Ministeren, at benytte en i et tilladt dansk Selskab tegnet Forsikring, men det er ikke saaledes, som man alt nu søger at slaa Mønt af, at Embedsmænd kan i al Almindelighed undlade at forsikre sig i Statsanstalten. Jeg tror, det er urigtigt at gøre den her foreslaaede Forandring. En Del af vore højere Embedsmænd er allerede nu paa en eller anden Maade knyttet til bestaaende private Livsforsikringsselskaber som Bestyrelsesmedlemmer og lignende. Der er ingen Grund til, at Embedsstanden, der i det allervæsentligste rekruteres fra Overklassen, skal kunne udfolde en Agitation, en vis Agentvirksomhed for de private Selskaber paa Bekostning af Statsanstalten for Livsforsikring. Der blev sagt af den første Taler, som havde Ordet i denne Sag paa Flertallets Vegne — og det vil sikkert ogsaa blive sagt af efterfølgende Talere —, at der var ingen Grund for Staten til at paabyde Embeds- og Bestillingsmænd til Opfyldelse af deres Pligt til at sikre deres Børn og Enker Forsørgelse at tegne Forsikring i Statsanstalten og nægte dem Ret til at tegne Forsikring i private Selskaber, naar disse var underkastede en saa skrap Kontrol, som de er i Henhold til den bestaaende Livsforsikringslov og vil blive det efter det foreliggende Lovforslag. Men jeg synes, at der er al Grund dertil. Nu er baade indenlandske og udenlandske Selskaber udelukkede, men efter Lovforslaget vil fremtidig kun de udenlandske Selskaber blive udelukkede, idet det hedder i § 39, 2det Stykke: „Naar en Person, der indtræder i Statens Tjeneste som Embeds- eller Bestillingsmand, mindst et Aar i Forvejen har tegnet en Forsikring i et efter nærværende Lov tilladt dansk Selskab“, o. s. v. Det er altsaa kun en i et dansk Selskab, mindst et Aar før vedkommende indtræder i Tjenesten, tegnet Forsikring, som kan opretholdes, men ikke en i et udenlandsk Selskab tegnet. De udenlandske Selskaber kunde med en vis Ret føle sig brøstholdne herved, idet de lige saa fuldt som de danske er underkastede Kontrol. Saa vil der vel blive sagt herimod, at det er udenlandsk Kapital, de udenlandske Selskaber arbejder med. Nu tror jeg, det er vanskeligt at sige, hvad der er udenlandsk og hvad der er indenlandsk Kapital. Saa længe det drejer sig om Mønter, er vi alle